

מ"ת 27536/03/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת טבריה נגד מאיר אוחיון, אביב לחמי

בית משפט השלום בטבריה
בפני כב' השופטת ברכה לכמן

מ"ת 27536-03-15 משטרת ישראל תביעות-
שלוחת טבריה נ' אוחיון(עציר) ואח'
25 מרץ 2015

בענין:

המבקשת	משטרת ישראל תביעות- שלוחת טבריה נגד
המשיבים	1. מאיר אוחיון (עציר) 2. אביב לחמי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד נוח רחאל

ב"כ המשיב 1 עו"ד אילנה קנטור (מהסנגוריה הציבורית)

ב"כ המשיב 2 עו"ד דנה שביט (מהסנגוריה הציבורית)

המשיבים הובאו באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפני בקשה להורות על מעצרם של המשיבים ו/או הנאשמים עד תום ההליכים המשפטיים.

כתב האישום שהוגש כנגד המשיבים מייחס להם עבירות של פגיעה כשעברין מזוין - בצוותא, תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, חבלה במזיד ברכב - בצוותא, ולמשיב 2 מיוחסת לו גם עבירה של סחיטה באיומים.

עובדות כתב האישום:

1. עובר למועד הרלוונטי לכתב האישום, עסק עירן כהן (להלן: "המתלונן") בעבודות שיפוצים ובמסגרת עבודתו העסיק המתלונן את שני הנאשמים.
2. בהמשך למתואר לעיל, עובר למועד הרלוונטי לכתב האישום, חב המתלונן לנאשם 2 כ-3,000 ₪ בעבור עבודתו.
3. בתאריך 9.2.15, בסמוך לשעה 18:00 הגיע המתלונן לרחוב משה שפירא 480 בטבריה (להלן: "המקום") וזאת על מנת לקחת מהמקום את תיקו העסקי אשר הכיל חותמות שונות, קטלוגים, חשבוניות חוזים בין המתלונן לבין אחרים, שיקים של לקוחות שונים ועוד מסמכים שונים הקשורים לניהול השוטף של עסקו של המתלונן (להלן: "התיק").
4. עת פנה להיכנס לרכבו אשר חנה בסמוך למקום, תקפו שני הנאשמים בצוותא חדא את המתלונן, איש על פי חלקו, באופן שנאשם 2 ניגש לעברו, בעודו מחזיק בידו "צלב" ברזל המשמש לפתיחת ברגי גלגלי מכונית (להלן: "הצלב") והניף את הצלב אל על כמי שאומר לפגוע במתלונן.
5. בהמשך למתואר, דחף המתלונן את נאשם 2, על מנת להתגונן מפניו. או אז ניסה נאשם 1 לתקוף את המתלונן בעודו אוחז בידו אלה באורך של כמטר, העשויה חומר אשר טיבו אינו ידוע למאשימה (להלן: "האלה").
6. משניסה המתלונן להתגונן מפניו של נאשם 1, תקף נאשם 2 את המתלונן באופן שהלם בראשו בעזרת הצלב, בעוד נאשם 1 תוקף גם הוא את המתלונן, בכל חלקי גופו בעזרת האלה שבידו.
7. בהמשך למתואר לעיל, נס המתלונן על נפשו, בעודו משאיר מאחוריו את התיק אשר נפל מידו, שעון יד מסוג "ראדו" אשר שווי כ-7,000 ₪ ואשר נקרע מידו ונפל על הקרקע ואת מכשיר הפלאפון שלו אשר מסכו נסדק וכל זאת בעוד דם זב מראשו והתחבא בגינה סמוכה, משם הזעיק בעזרת טלפון נוסף אשר היה ברשותו את בן דודו וחבר נוסף אשר יבואו לחלצו.
8. בהמשך למתואר לעיל, ניפצו הנאשמים בצוותא את השמשה הקדמית והשמשה הימנית קדמית של רכבו של המתלונן, אשר חנה במקום, לקחו עימם את תיקו ונמלטו מן המקום. שווי הנזק לרכבו של המתלונן כ-2,350 ₪.
9. כתוצאה מהמתואר לעיל, נפצע הנאשם קשות בראשו ונחבל בשאר חלקי גופו על פי הפירוט הבא - חתך באורך 2 ס"מ באזור אוקציפיטלי אשר נתפר בבית החולים, שפשופים בגב העליון, רגישות במישוש בכתפיים וסימן חבלה בכתף שמאל - הוא פונה לבית החולים ונזקק לטיפול

רפואי.

10. בהמשך למתואר לעיל ובאותן הנסיבות, יצר המתלון קשר טלפוני עם נאשם 2 לפלאפון שלו אשר מספרו הוא ***** וביקש ממנו כי יחזיר לו את תיקו הדרוש לו לניהול השוטף של ענייניו הכספיים. בתגובה למתואר, איום נאשם 2 על המתלון בפגיעה שלא כדין בפרנסתו באופן ששלח לו מספר הודעות כתובות ובהן התנה את החזרת תיקו של המתלון לידי, בתשלום החוב אותו חב המתלון לנאשם 2 על פי הפירוט הבא:

11. בתאריך 25.2.15 בשעה 19:04 שלח המתלון לנאשם 2 הודעה בה רשם: **"מה קורה עם התיק והניירת שבפנים"**. בתגובה, שלח הנאשם 2 למתלון את ההודעה הבאה: **"שיהיה כסף, דבר איתי כי הם לא ביד שלי"**. בהמשך, שלח המתלון אל הנאשם 2 את ההודעה הבאה: **"אתה לקחת אתה צריך להחזיר"**.

12. בתאריך 26.2.15 בשעה 14:53 שלח הנאשם 2 אל המתלון את ההודעה הבאה: **"ערן אם השגתה אלי תכסף עד יום שני התיק מסמכים חוזר אליך"**.

13. בתאריך 1.3.15 בשעה 08:58 שלח המתלון לנאשם 2 הודעה בה רשם: **"היום אני אמור לקבל ציק בוא נראה מה יהיה במהלך היום אבל בלי התיק והניירת לא עסינו עסק"**. בתגובה, שלח הנאשם 2 למתלון את ההודעה הבאה: **"סגור"**.

לטענת המבקשת, בידיה ראיות טובות לכאורה להוכחת אשמת המשיבים, בהתבסס על הודעות המתלון, צילומים המעידים על חבלות שנגרמו למתלון, תעודה רפואית, עדויות עדים, שחזור האירוע על ידי המתלון ואף הודעות המשיבים שקשרו את עצמם לאירוע. העבירות המיוחסות למשיבים מצביעות על מסוכנות המשיבים למתלון ולביטחון הציבור.

לטענת ב"כ משיב 1, כתב האישום מתבסס על עדותו של המתלון בלבד כנגד גרסאות המשיבים. ככלל, טוענת ב"כ משיב 1, שאין לתת אמון בגרסתו של המתלון. לטענתה, בעובדה שהמתלון העיד במשטרה 6 פעמים, פעם אחר פעם הוזמן למשטרה, מלמדת שהמשטרה לא ממש מאמינה למתלון והוא נתפס בסתירות ובשינויים בגרסאות, ויש בכך להשליך על קיום ראיות לכאורה בכלל. מדובר במתלון בעל עבר פלילי, הנוסע ברכב יוקרה, מחזיק שעון בשווי של 7,000 ₪ אשר חייב למשיב שכר עבודה בסך של 4,500 ₪ במשך 5 חודשים. עוד נטען כי המתלון הגיש את התלונה חודש לאחר התרחשות האירוע, ללא שניתנה לכך תשובה הגיונית.

באשר לפציעות ולחבלות, טענה ב"כ משיב 1, שעיון בתעודה הרפואית מעלה סתירות כלפי גרסתו של המתלון, האחת, המתלון צוין, עת פנה לטיפול רפואי, שנפל במדרגות ולא שהותקף, השנייה, שכנראה לא היו כתרים בשינוי של המתלון, שלישית, לא צוין דבר בדבר פגיעות בצלעות בטן. עוד נטען, שהמשטרה עשתה בירור עם צד שלישי, שלא

מסר עדות, שהמתלון הוא אדם עם היגיינת פה גרועה ומצב שיניים גרוע.

לטענת ב"כ משיב 1, עדויות העדים מצביעות על סתירות בגרסות, ולא ברור למי ניתן להאמין.

באשר לגרסת המשיבים, היא לא בלתי הגיונית, כך לגרסת ב"כ משיב 1. מקום האירוע, בית חברו של המתלון ולא בבית המתלון, תומכת בגרסת משיב 2, שהמתלון התקשר אליו וביקש ממנו לפגוש אותו. כמו כן, הגרסה, שהמשיבים הגיעו למקום עם צלב ואלה באופן יזום לתקוף את המתלון, ללא רכב, מבלי שאף אחד יראה אותם, אינה הגיונית.

בנוגע למסוכנות משיב 1, מדובר בבחור בן 20, ללא הרשעות. המשיב אינו אדם אלים. מאז האירוע, המשיב לא יצר כל קשר עם המתלון ולא ניסה לפגוע בו בדרך כלשהיא, ככל שקיימת מסוכנות, ניתן לאיין את המסוכנות באמצעות חלופת מעצר, בבית אחיו בנתניה או בבית אמו בטבריה.

לטענת ב"כ משיב 2, המצטרפת לטענות ב"כ משיב 1, בפיה טענות בעניין אמינות המתלון, כמי שלא עומד בהתחייבותיו בעוד הוא חי ברמה גבוהה, דבר שנלמד מסוג הרכב בו הוא נוהג והשעון. ב"כ משיב 2 מפנה לעדות המתלון מיום 1/3/15, לפיה הוא דחף ראשון כאשר משיב 1 התקרב אליו ואז האירוע התפתח, ובעדות המתלון ביום 5/3/15, מי שמגיע לעברו ראשון זה משיב 2 והמתלון דוחף אותו.

עוד נטען, כי הנזק שנגרם לחלון הרכב לא בא לידי ביטוי בהודעה הראשונה של המתלון. אין כל סימנים בפה לנפילת כתרים מהשיניים.

לטענת ב"כ משיב 2, הראיות מצביעות, לכל היותר, על תגרה ו אלימות הדדית, ולא מעבר לכך ועל אירוע אלימות ברף התחתון.

בנוגע להודעות הטקסט, אכן עולה מהן כי לכאורה ידע משיב 2 על התיק והתיק היה ברשותו, והוא עשה שימוש במידע שהתיק נעלם כדי לקבל את שכרו.

מדובר, באדם ללא עבר פלילי, ומוצעת חלופת מעצר בפיקוח אביו, בת זוגו של האב ואחותו של משיב 2.

ראיות לכאורה ועילת מעצר:

תנאי בל יעבור למתן צו מעצר עד תום ההליכים הינו, קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה המיוחסת למשיבים בכתב האישום, כאשר בשלב זה, ככלל, בית המשפט אינו בוחן סוגיות הקשורות למהימנות עדים.

על טיבו של המבחן לקיומן של ראיות לכאורה בשלב זה של ההליך, נקבע בבש"פ 8087/95 זאדה נגד מדינת ישראל (פורסם ביום 15/4/96):

"המבחן הינו אם בחומר החקירה שבידי התביעה מצוי פוטנציאל ראייתי אשר בסיום המשפט יהא בכוחו להוכיח את אשמת הנאשם כנדרש במשפט פלילי. אכן, לעתים קרובות חומר החקירה הקיים אינו כליל השלמות. גירסאות העדים, שעליהן סומך האישום, לעתים קרובות אינן תואמות זו לזו. אפשר אף שיש בו עדויות סותרות. לעתים העדויות ניתנות לפירושים שונים. לא פעם תתעוררנה שאלות שהעדויות אינן משיבות עליהן. אין בכל אלה בלבד כדי לשלול את ערכן כ"ראיות לכאורה להוכחת האשמה". אמת, בשל אותן סתירות ושאלות ייתכן כי קיים עתה ספק סביר באשמת הנאשם, אך קיומו של ספק עכשווי באשמת הנאשם אינו שולל מהראיות את אופיין הלכאורי. השאלה הינה אם אותן סתירות ושאלות - לאחר שיעברו את כור ההיתוך של המשפט עצמו - יוכלו לשמש בסיס להרשעת הנאשם. אם יש בהן פוטנציאל ראייתי זה, כי אז הן מהוות "ראיות לכאורה להוכחת האשמה".

לאחר שעיינתי בחומר החקירה שהונח בפני, הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת המעשים המיוחסים למשיבים בכתב האישום, כאשר גרסתו של המתלונן מול גרסת המשיבים, מקומה להתברר במשפט במסגרת בחינת הראיות ושמיעת העדים.

עיקר טענות המשיבים בפני, מתבססות על עוצמת הראיות, מהימנות ומשקל, כמו גם על סתירות כאלה ואחרות, שאין בהן לטעמי, כדי ליקויים בסיסיים בהצגת הדברים. אלו כאמור ייבחנו במשפט ולא בשלב זה של ההליך, הבוחן את הראיות בהיבט הלכאורי בלבד.

אני מוצאת, שבשלב זה, עולות ראיות לכאוריות כנגד המשיבים, הן מהודעות המתלונן שנמסרו במשטרה המבססות תשתית ראייתית לכאורית לביסוס כתב האישום, והן מהתעודה הרפואית המצביעה על פגיעה של המתלונן שקרתה במסגרת האירוע נשוא כתב האישום, כמו גם עדויות העדים, חבריו של המתלונן, שבאו לסייע לו בסמוך לאירוע.

זאת ועוד, בהודעתם הראשונה של המשיבים במשטרה, הכחישו המשיבים כל קשר לאירוע, הכחשה שחזרו ממנה ואישרו שהיו במקום האירוע ושהתפתח בינם לבין המתלונן, תגרה ואלימות הדדית, כטענת ב"כ משיב 2.

בהינתן האמור, אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיבים.

בעניינינו, קמה חזקת מסוכנות על פי חוק סדר הדין הפלילי, (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. עם זאת, גם כאשר קיימות ראיות לכאורה ומתקיימת עילת מעצר, חובה על בית המשפט לבחון את האפשרות "להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחותה" סעיף 21(ב)(1) לחוק לעיל.

בעניין זה הוצעו חלופות מעצר על ידי ב"כ המשיבים. החלטה בעניין תינתן לאחר שאשמע פרטים מלאים לגבי החלופות המוצעות.

ניתנה והודעה היום ה' ניסן תשע"ה, 25/03/2015 במעמד הנוכחים.

ברכה לכמן , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהמשך להחלטתי מהיום, לאחר ששמעתי את המפקחים המוצעים והתרשמי שהם מבינים את משמעות תנאי השחרור והפיקוח ומוכנים ליטול את האחריות הכרוכה בכך על עצמם ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, מהות העבירות המיוחסות למשיבים, העדר עבר פלילי למשיבים, אני סבורה, כי בקביעת תנאי שחרור וערבויות ניתן לאיין את מסוכנות המשיבים.

לא מצאתי כי בעצם ההפניה לקבלת תסקיר, תסייע במקרה זה לגיבוש ההחלטה לגבי המשיבים, ואני סבורה שיש בפניי את מכלול הנתונים הדרושים למתן החלטה לפי מיטב שיקול הדעת.

אשר על כן, אני מורה כי המשיבים ישוחררו ממעצר בתנאים הבאים:

משיב מס' 1:

א. המשיב ישהה במעצר מלא בית בבית אמו הגב' זהבה אוחיון, ת.ז. *****, ברח' *****/** *****, טבריה, בפיקוחה ובפיקוחו, לחילופין, של אחיו הגדול אלדד אוחיון ת.ז. *****,

אני מתירה למשיב לצאת להתאווורות בליווי אחד מהמפקחים בכל יום בין השעות 10:00 ל-11:00.

ב. נאסר על המשיב ליצור כל קשר עם המתלון ו/או מי מעדי התביעה, במשרין או בעקיפין.

ג. להבטחת תנאי השחרור יחתום המשיב על התחייבות עצמית בסך של 5,000 ₪ וכן תינתן ערבות צד

עמוד 6

שלישי של כל אחד מהמפקחים בסך של 5,000 ₪.

משיב מס' 2:

א. המשיב ישהה במעצר בית בבית אביו מר אלי לחמי, ת.ז. *****, ברח' ***** ** בטבריה, בפיקוח רצוף לחילופין של אביו, אחותו הגב' חן לחמי ת.ז. *****, ושל הגב' ענבל טלמור ת.ז. *****, אני מתירה למשיב לצאת לעבודה בחברת טל אור תעשיות 2014 בע"מ בליווי ובפיקוח מלא של אביו.

אני מתירה למשיב לצאת לארוחת החג של ליל הסדר, לרח' ***** ** בטבריה, בית אחותו של אביו של המשיב, הגב' שולה אפרתי, וזאת בין השעות 18:00 עד 24:00, בליווי ובפיקוח של המפקחים.

ב. נאסר על המשיב ליצור כל קשר עם המתלונן ו/או מי מעדי התביעה, במישרין או בעקיפין.

ג. להבטחת תנאי השחרור יחתום המשיב על התחייבות עצמית בסך של 5,000 ₪ וכן תינתן ערבות צד שלישי של כל אחד מהמפקחים בסך של 5,000 ₪.

ניתנה והודעה היום ה' ניסן תשע"ה, 25/03/2015 במעמד הנוכחים.

ברכה לכמן, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ניתן בזה עיכוב ביצוע כמבוקש.

המבקשת תודיע עמדתה עד היום בשעה 13:00.

ניתנה והודעה היום ה' ניסן תשע"ה, 25/03/2015 במעמד הנוכחים.

עמוד 7

ברכה לכמן , שופטת